

Östrabo januari 2025

Kära vänner

Denna nyårshälsning riktar sig till alla i stiftets församlingar. Oavsett vem du är som läser är du en viktig del i kyrkans liv. Jag vill därför inleda med att säga tack, för det du gör och för den du är.

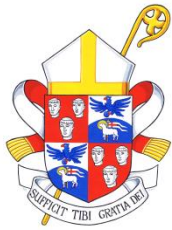
Att vi lever i en orolig tid är uppenbart för alla. Några exempel behöver inte ges, det räcker med att se en enda nyhetssändning för att drabbas i sitt innersta av världens lidande och förtvivla över allt ont som vi människor tillfogar varandra. Kyrkan där du finns är oändligt viktig, såväl som förebedjare för en sargad värld som en trygg tillflyktsort och hoppfull förmedlare av livsmod.

Men vi lever också i en spännande tid. Förra året valde fler att bli tillhöriga Svenska kyrkan än på tjugo år. Vi fick rapporter om att konfirmandsiffrorna börjar stiga. Och i nyhetssändningar och på kultursidor förs en allt intensivare debatt om sådant som har med tro, religion och andlighet att göra.

Lägg därtill att Ungdomsbarometern förra månaden släppte sin rapport "Trender 2025 – enligt unga!". Rapporten innehåller en trendspaning baserad på 17 000 röster mellan 15 och 24 år. En av årets tydligaste trender är ungas återvändande till religion och andlighet. Undersökningen visar att drygt en av tio unga identifierar sig som religiösa, och att allt fler söker en djupare mening. Bland svaren i undersökningen nämns särskilt ett namn – Jesus.

I ljuset av det ovan nämnda kommer mina samlingar med vigningstjänsten i år att ha temat "En andlig vår?". Vi kommer att reflektera kring temat och fundera tillsammans hur vi gör för att rusta oss så bra vi kan för samtidens längtan. För gärna sådana samtal i era församlingar.

I slutet av förra året beslutade stiftsfullmäktige i Växjö stift om en stor satsning på klimatet. Tretton miljoner kronor ska avsättas ur eget kapital för ett konkret och församlingsnära arbete inom samtliga områden av Svenska kyrkans färdplan för klimatet. Till hösten kommer kontraktssamlingar att ordnas på temat ansvar för

klimatet. Också biskopens dag under fortbildningsveckan kommer att ha klimatet som tema.

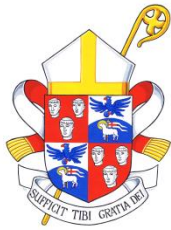
Under 2025 firar kyrkorna i Sveriges ekumeniska råd (SKR) tillsammans det ekumeniska året. Temat är "Tid för Guds fred". Det är 100 år sedan Stockholmsmötet år 1925 och 1700 år sedan det första kyrkomötet i Nicea år 325. I stiftets församlingar högtidlighålls detta framför allt genom ekumeniska gudstjänster på Pingstdagen den 8 juni. Sedan följer det nationella firandet med den ekumeniska veckan i Stockholm 18–24 augusti, med "biskoparnas ungdomsmöte" 22–24 augusti som avslutning.

I september väntar ett kyrkoval. Först av allt vill jag säga tack till dig som har varit förtroendevald under den innevarande mandatperioden, och som nu väljer att sluta. Och sedan vill jag påminna om att valet i höst är viktigt – för att kyrkan är viktig. Jag hoppas att många engagerar sig för en kyrka som är både öppen och tydlig. Öppen för att människor som behöver kyrkan är olika varandra. Tydlig för att allt fler frågar efter tro och andlighet och vill veta vad kristen tro är.

Det är för mig självklart att de förtroendevaldas skara ska bestå av en blandning av unga och äldre. De äldres erfarenhet och de ungas framtidsperspektiv ska komplettera varandra. Om unga inte finns bland de förtroendevalda mister vi rösterna från en generation som nu håller på att återupptäcka vad tro, religion och andlighet är.

En annan glädjande sak är att fler vill bli präster och diakoner i Växjö stift. För några år sedan hade vi endast *en* antagningskonferens, alltså det sammanhang i vilket aspiranternas önskan att bli en del av vigningstjänsten prövas. Förra året hade vi två antagningskonferenser och i år planerar vi för tre. Glädje, helt enkelt! Kanske känner du någon som är nyfiken på att bli präst eller diakon – eller församlingspedagog eller kyrkomusiker. I så fall är du välkommen tillsammans med den personen på vårens "Nyfiken på-kväll" i biskopsgården Östrabo den 27 mars.

På ett personligt plan blev det förra året ovanligt spännande. En vistelse i den ekumeniska komuniteten Taizé under våren gav rejält med energi och påfyllning, och firandet av 60-årsdagen blev ett minne för livet. Tack till dig som uppvaktade, och tack till dig som gav ett bidrag till gästverksamheten i Taizé. Totalt samlade vi in runt 100 000 kronor.

Nu går vi mot ett nytt arbetsår. I vissa församlingar är det medvind, på andra håll har ni det kämpigt. Somliga av er som läser detta är rentav sorgsna. Till dig som är slutkörd och inte känner glädje i ditt uppdrag, vill jag uttrycka min önskan om vila och ny kraft. På ett konkret sätt finns du i mina förböner. Till dig som ser med tillit och förväntan framåt vill jag säga; må framtiden bli som du hoppas.

Församlingarna är det viktigaste i vår kyrka. I samtalen med stiftskansliets medarbetare återkommer vi hela tiden till frågan vad församlingarna behöver, och hur den som arbetar på stiftsnivån kan vara till tjänst. Fortsätt därför berätta för mig vad du och ni behöver och vad som på riktigt underlättar i vardagen. Och hör av dig om du vill att jag ska komma till din församling.

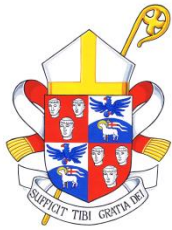
Jag avslutar med texten ur nyårspsalmen "Tolvslagets tröskel" som jag skrev för några år sedan. Vi brukar använda den i Växjö domkyrka på Nyårsdagen. Den är fint tonsatt av kyrkomusiker Linda Sandström i Dalvikskyrkan i Jönköping, och den skickades till alla kyrkoherdar inför nyåret. Använd den om du vill. Texten lyder:

*Tolvslagets tröskel mot okända världar,
dagar, minuter som snabbt drar förbi.
Drabbad, förundrad av livet som härdar,
står jag vid skarven i midvintertid.*

*Året som gått rymmer tro, hopp och kärlek,
gyllene stunder och sotsvarta stråk.
Högtid som blandats med vardag och barnlek,
långsamt förvandlas till svunnen epok.*

*Tacksamhet, glädje för tillvarons guld Korn,
blicken som ser mig ger liv i var stund.
Glimmar som stjärnstoft bland vardagens sandkorn,
hjärtslagens gåva i varje sekund.*

*Svaghet och synd kan få livet att rämna,
skulden är tung och bekännelseklar.
Nåd och förlåtelse hjälper mig lämna,*

allt som är tungt i din omsorgs förvar.

*Dagar som väntar kan bli mina sista,
hoppet sig sträcker mot livslyckans smed.
Kärleken, vännerna, allt ska vi mista,
tillitsfullt går jag, för Jesus går med.*

Varma hälsningar och förböner för er alla

+Fredrik Modéus

Biskop i Växjö stift